

Bespreking: Guus van der Veer

Job ter Steege: 'Prostaatanker in pittige columns' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2012. ISBN 9789048423293 (Prostaatanker/Kanker/ED/1) Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: In juli 2011 wordt bij Job ter Steege, dan 63 jaar oud, prostaatanker geconstateerd. In 52 'columns', verdeeld over 114 pagina's vertelt de schrijver over het verloop van de behandeling, zijn contacten met artsen en verpleegkundigen, en de reacties van mensen in zijn omgeving.

Over de schrijver: Job ter Steege (1948) geeft al meer dan veertig jaar muziekles in het voortgezet onderwijs. Daarnaast is hij dertig jaar leraar methodiek en stagebegeleider aan het Conservatorium van Amsterdam geweest. Hij is ook de auteur van 'Muziekonderwijs in pittige columns', een reeks columns over het muziekonderwijs en onderwijs in het algemeen.

Korte beschrijving: Dit boek is een ervaringsverhaal waarin de dingen bij hun naam worden genoemd. In de eerste columns valt de lezer direct in een plastische beschrijving van een pijnlijk onderzoek waarin een arts met behulp van een soort nietjestang maar liefst elf stukjes uit de prostaat van de schrijver knipt. De schrijver heeft dan ook het volgende motto: "de beschrijving van kanker vraagt het uiterste, ook van de lezer". Dat is het vertrekpunt voor een gedetailleerde beschrijving van de behandeling, de bijwerkingen van de behandelingen de reacties van gezinsleden, vrienden, collega's en leerlingen. Afzonderlijke vermelding verdienen de ervaringsverhalen over het 'zittend patiënten vervoer', verzorgd door Connexxion; samen te vatten als: meestal aardige chauffeurs, geduldig luisterende telefonistes, maar de managers maken er een zootje van.

Wat viel op: Het boek is geschreven in een strijdlustige 'stoere mannen onder elkaar' stijl. Sommige lezers zullen dat erg amusant vinden, anderen vertederend, en weer anderen zullen zich misschien af en toe ergeren. Hoe dan ook, het boek is af en toe zeer informatief en humoristisch.

Citaten: Pag. 9: (na het hierboven vermelde prostaatonderzoek) "Eén verpleegster zei dat ik kans liep op bloedingen uit de anus en bij het klaarkomen. Dat laatste vatte ik maar op als een compliment. Mijn geslachtsorgaan was gedurende de hele behandeling immers prominent in beeld geweest en had kennelijk de nodige verwachtingen opgeroepen. Dat was een schrale troost. 'En u mag de eerste dagen absoluut niet fietsen. U bent toch niet met de fiets?' Daarover had *niets* in de begeleidende folder over de ingreep gestaan, maar ik kon haar geruststellen en trok mijn onderbroek aan. Niet zonder dat de zuster iets van een maandverband of luier onder mijn billen schoof. Tegen nabloeding."

Pag.12: "Ik durf te zeggen dat er maar heel weinig mannen zijn die na het bericht dat ze kanker hebben, van hun vrouw te horen krijgen dat ze toe zijn aan een andere auto. Vanmiddag heb ik een proefrit gereden in mijn nieuwe auto. Een Deat Toledo 5V sport (...). Zo , *dát* zal die kanker leren. Morgen bel ik mijn dealer dat-ie 'm rijklaar kan maken. We gaan scheuren. Het hele leven is therapie."

Pag.72: “Ik begin nu toch nare bijverschijnselen te krijgen. Het plassen blijft elke keer weer vervelend. Pijnlijk, onregelmatig en onverwacht. Maar ook het uitlaten van de bruine beer moet vaker, onverwachter en minder consistent. Het laten van een ruft is niet zonder risico. (..) Het spijt me dat ik de lezer hiermee moet lastig vallen, maar de beschrijving van kanker vraagt het uiterste, ook van de lezer. Vanmorgen werd ik wakker en meende dat het tijd was om op te staan. Ik ga douchen en zo, maar merk opeens dat het 2.45 uur is. Zoiets is me nog nooit overkomen.”

Pag. 85: “Ik (..) stap onbekommerd in de auto. Het is een rit van misschien drie kilometer. Maar na één minuut komt de aanval. Het is vreselijk. Ik probeer achter het stuur met alle macht de vloed aan stront binnen te houden, maar voel dat ik elke honder meter de stijd iets aan het verliezen ben. De route is nog best ingewikkeld: verkeerslichten, voorangssituaties en rotondes. Het wordt een levensgevaarlijke rit. Gelukkig kom ik heelhuids aan, maar ik verkeer in een verschrikkelijke en vernederende toestand als ik thuis binnenstropel. Ik ben helemaal leeggelopen. Bijwerking van de bestraling.”